

ročník 2018

SENICE NA HANÉ

FARNÍ LIST

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

měsíc květen

Seslání ducha svatého

Milí farníci,

o Velikonocích k nám opět skrze pastýřský list promluvil náš otec arcibiskup. Aby jeho slova nezapadla, dovoluji si něco z jeho listu připomenout:

„V době velikonoční jsme pozváni, abychom měli podíl na Kristově vítězném tažení světem. Začít musíme opět u sebe. Především nově uvěřme, že Kristus, ten slavný vítěz nad smrtí a přemožitel pekelných mocností, je v nás. Dejme mu v sobě prostor, dejme mu to místo, které mu patří, aby byl středem naší pozornosti, ne zapomenutý někde v koutě, na něhož si vzpomeneme jen, když je zle...“

Nejsme ještě v nebi a každý si vlečeme své kříže a slabosti, zlozvyky. Přepadají nás různá pokušení, jak už to k životu patří. Jako velikonoční lidé však na zkoušky a pokušení nemusíme být sami. Vítěz je nejen s námi, na naší straně, ale přímo v nás. Počítejme s ním. Nechejme ho zvítězit i v nás nade vším, co spoutává a omezuje. Už opravdu nemusíme být nesvobodnými otroky svých zlozvyků či starých chyb a špatných vztahů, už nemusíme tak často prohrávat v mravním boji a bát se překážek, které sami neumíme překonat. Stačí v každé těžké chvíli, kterou neumíme zvládnout dobře sami, říkat: Ježíši, který jsi absolutním vítězem nad zlem, přemoz toto zlo ve mně.“

Velikonoce, které jsme mohli prožít, nejsou svátky jara, ale svátky vítězného Krista. Bez něho, bez jeho síly, jsme slabí a ubozí. Zkusme uvést radu našeho pastýře v život. Všem k tomu přeji odvahu.

P. Martin

Hledáme osobnosti naší farnosti

Má velké srdce plné trpělivosti a laskavosti, má pevnou víru a náruč otevřenou všem. Vše co by měl mít opravdový křesťan a laskavec. Snaží se pravidelně chodit na všechny mše i ve všední den a každou středu po mši zůstává na večerní chvály. No, ještě je na ní něco zvláštního. Slaví totiž narozeniny jen jedenkrát za čtyři roky. I když jí letos bylo krásných 70 let, podle data narození má teprve sedmnáct. Je to tím, že se narodila 29. února.

Začneme tím, kde jste vyrůstala a kolik máte sourozenců?

Mám sestru a dva bratry a jsem nestarší. Narodila jsem se v Křelově, když jsem měla asi tři roky, tak jsme se přestěhovali do Seničky, kde rodiče dostali domeček po tetičce. V deseti letech mi umřel tatínek a zůstali jsme s maminkou sami. Maminka v tu dobu byla žena v domácnosti. Tatínek pracoval v Lutíně, pak v kovodružstvu jako nástrojář. Ve svém volném čase vedl ochotnické divadlo v Seničce a pracoval s dětmi. Chodil s klukama přespávat na „skalou“, něco jak teď skauti. Ale nikdy to nebylo pod žádnou organizací.

Tak to muselo být velmi smutné a těžké období pro vaši rodinu. Jak to maminka zvládla?

Nebylo to vůbec jednoduché, vždyť jsme byly čtyři děti. Ale mamince pomáhala tetička, která s námi nějakou dobu bydlela. Až jsme byli straší, tak se tetička odstěhovala do Křelova, a když pak byla nemocná a stará, tak se k nám zase vrátila a maminka se o ni starala.

Kam jste chodila do školy?

Do páté třídy jsem chodila do Seničky, ale v páté třídě paní učitelka čekala miminko a všichni jsme na jaře museli jít do školy do Senice. Tam jsem chodila až do deváté třídy.

Kde jste studovala po základní škole?

Chtěla jsem jít studovat na zdravotní sestru, ale protože jsem měla zdravotní problém, lékaři mi studium na sestřičku nedoporučovali. Rozhodla jsem se jít studovat na zdravotní laborantku do Olomouce. Během studia jsem bydlela u tetičky v Křelově, protože spoje do Olomouce byly špatné.

Po studiu jste pracovala v nemocnici?

Těch zaměstnání a profesí jsem měla víc. Ale po ukončení střední školy jsem nastoupila v laboratoři ve Vojenské nemocnici na Hradisku.

A dál?

Seznámila jsem se s chlapcem, chodili jsme spolu dva roky a pak jsme se vzali. A letos slavíme 47 let společného života. Po roce manželství přišly děti, Vlastik a Pavel. Po mateřské jsem se vrátila zpátky do laboratoře. Pak se narodila dcerka Věruška a než se narodil Petr tak se v Senici postavila školka i jesličky a já jsem nastoupila

spolu s Maruškou Vrzalovou do jesliček. Ale pak jsem čekala Petra, po mateřské dovolené jsem se vrátila do jesliček. Po revoluci se mluvilo o zrušení jeslí, které nakonec asi v r. 1991 zavřeli. Já jsem měla to štěstí, protože se zrovna uvolnilo místo uklízečky v Senici na škole. Jelikož manželovi rodiče už byli staří, potřebovali pomoc, nechtěla jsem jít pracovat moc daleko, i když jsem mohla jít pracovat do laboratoře na OHS, tak jsem práci uklízečky vzala. Až manželovi rodiče zemřeli, děti byly už velké, tak jsem si říkala, že bych se mohla zkusit vrátit zpátky do oboru. Důvod byl taky ten, že tři děti ještě studovaly, bylo to finančně nákladné a plat uklízečky nebyl příliš velký. Od mé kamarádky, Marty Štefanové, jsem se dozvěděla, že hledají ve fakultní nemocnici laborantku. Podala jsem žádost o místo laborantky ve FNOL a vyšlo to. Zůstala jsem tam až do důchodu.

Tak to chtělo velkou odvahu?

Bála jsem se, jak to všechno po tolika letech z oboru zvládnu. Nejvíce jsem se však bála počítačů.

Ve farnosti se hodně angažujete. Jste ve skupině na úklid kostela, na jakoukoliv farní akci něco upečete, připravíte a zúčastníte se. Dále jste letos úspěšně zvládla kurz lektorů a pěknou řádku let zpíváte v chrámovém sboru.

Oslovila mě p. Coufalová (Polisová) Marie, jestli bych nechtěla začít chodit do sboru. Protože ráda zpívám, tak jsem to zkusila a začala zpívat ve sboru pod vedením p. Smětáka. Teď sbor vede Dominika a já chodím do sboru nadál. Co se týká toho kurzu lektorů, to mě oslovil p. Coufal (kostelník).

Máte trému, když čtete?

Dřív jsem měla velkou trému, ale čím víc jsem četla a hlavně teď, po tom kurzu, je tréma pryč. Ale občas se mi někdy některá slova čtou hůř.

Teď jste již v důchodě, jaké máte koníčky?

Mým koníčkem je rodina, ráda vařím a pečů. Občas najdu nějaký recept a vyzkouším ho a trochu i experimentuji. Mám devět vnoučat a pro ty vařím nejraději.

Každý máme nějaká přání. Splnilo se Vám někdy něco, co jste si přála?

Ano, vždycky jsem se chtěla jet podívat do Vatikánu a děti mi k narozeninám koupily zájezd. Když jsem si přála mít práci v místě bydliště, taky se mi to splnilo. A letos se mi splní další přání, pojedou na slavnost do Vlčnova na „Jízdu králů“ a s Věrkou na muzikál do Prahy.

Velmi děkuji za Váš čas a za rozhovor, ať se Vaše výlety vydaří. Maruško „Majkí“ Skopalová, přeji Vám za celou farnost dodatečně hodně zdravíčka, sil, Boží požehnání a nadále tolik elánu a pozitivní nálady.

Vendula Koupilová

Víru je třeba očistovat

„Následuji Ježíše ze zjištění nebo z víry?“ – k položení této otázky vybídl papež František v homilii při ranní mši v kapli Domu sv. Marty. Varoval před touhou, která chce Ježíše kvůli něčemu, a zdůraznil, že je třeba hledat Pána vírou, nasloucháním Jeho slovu.

Petrův nástupce si vzal podnět z evangelia (Jan 6,22-29), které podává, jak po zázračném rozmnožení chleboů a ryb zástup hledal Ježíše, aby Jej povolal králem. Ježíš jim však odpověděl: „Hledáte mě ne proto, že jste viděli znamení, ale že jste se dosyta najedli z těch chleboů“ (v.26). „Na jedné straně – komentoval papež – chtěli slyšet Jeho Slovo, které jim pronikalo do srdce, ale na druhé straně je vedla také určitá zjištnost. Ježíš jim proto vytknul malou víru.

Takový postoj se snadno může obrátit ve svůj opak – podotkl papež – jako tomu bylo v gerazenském kraji, kde místní obyvatelé po zázračném uzdravení posedlého a utopení stáda vepřů, požádali Ježíše, aby od nich odešel, protože Jeho přítomnost pokládali za ohrožení svých zisků.

Jiný postoj ukazuje první liturgické čtení ze Skutků apoštolů (Sk 6,8-15), kde »Štěpán, plný milosti a pravdy« mluvil tak, že nikdo »nemohl obstát před jeho moudrostí a Duchem«.

„Následoval Ježíše, aniž by přepočítával důsledky: to je pro mne výhodné, to je nevýhodné... Nebyl zainteresován. Miloval a bezpečně následoval Ježíše. A tak

Hadej, objevuj a patrej!

V případě, že jste v minulém čísle tipovali, že se jedná o kostel sv. Jiří, který se nachází v Nákle, měli jste pravdu.

Dnes se ale podíváme nejen do jiného kostela, a samozřejmě také do jiné vesnice. Místo, kde se obec nachází, bylo osídleno již ve středověku, našly se zde dokonce římské mince. Vlastní obec je pak zmiňována od roku 1276 a je pravděpodobně slovanského původu. Po husitských válkách pak musela být obnovena a získala právo konat popravu.

V polovině 18. století si obec vystavěla kapli, která byla následně přestavěna podle projektu Klaudiva Maldmayra na kostel. Od té doby se jeho podoba

Mamince!

Máma, to je to nejkrásnější slovo na celém světě... slovo, které znamená lásku, porozumění, naději, oběti. Matka- pět písmen, které zažehnou plamen lásky v našich srdcích, který hoří navždy. Být matkou znamená

dosáhnul cíle. Nastražili na něho past z pomluv, chopili se ho a ukamenovali. Vydal však svědectví Ježíšovi.“

Jak zástup z evangelia, tak Štěpán, následovali Ježíše – pokračoval papež. Každý svým způsobem: jedni trochu zjištně a druhý obětováním života. Proto je třeba oživit si paměť, abychom se mohli tázat, co pro mě učinil Ježíš a co mohu já učinit pro Něho.

„A najdeme spoustu velkých věcí, které nám Ježíš daroval zdarma, protože má rád každého z nás. Když spatřím, co pro mne Ježíš učinil, položím si otázku: Co učiním já pro Ježíše? Těmito dvěma otázkami dokážeme svoji víru oprostít z každé zjištnosti. Když spatřím všechno, co mi Ježíš daroval, projeví se velkodušnost srdce, a řeknu: Ano, Pane, dám všechno. Už nechci chybovat a hřešit. A můj život se změní. Nastoupí cestu obrácení z lásky. Dal jsi mi tolik lásky, také já tě budu milovat.“

Víru je proto třeba očistovat, řekl dále papež.

„Je to krásný test toho, jak následujeme Ježíše: zjištně nebo nezištně? Oživme si paměť a položme si dvě otázky: Co učinil Ježíš z lásky pro mne, v mém životě? A až si vzpomenu, zeptám se, jak na tuto lásku odpovím. A tak se nám podaří očistit naši víru z každé zjištnosti. Pán ať nám pomáhá ubírat se touto cestou.“

Kázal papež František v kapli Domu sv. Marty.

manželé Štefanovi

nezměnila. V územním členění římskokatolických farností, se jedná se o tzv. filiální kostel, což znamená, že je vedlejším kostelem v rámci farnosti, jejímž centrem je kostel farní.

Je to drobná, podélná stavba, jejíž kněžiště je odsazené, ukončené rovnoběžně. U západní zdi kostela je vystavěna hranolová věž, u východní pak stojí sakristie. Hlavní oltář pochází z dílny bratří Kotrbů z roku 1937.

Jestliže někdo z vás tápe, tady je nápověda: obec je součástí města, jež obklopují lužní lesy CHKO.

Jsem si jistá, že už všichni víte a kdo ne, dozví se v následujícím čísle.

Ludmila Štafová ml.

lásku, sílu, odvahu. Být matkou, to je věčná odpovědnost vůči životu, který Bůh stvořil, být matkou je bezpodmínečná a nevyčerpatelná láska.

„Za vše co jsi mi dala, děkuji ti, Maminko!“

Biblické příběhy

Babylonská věž

Býval kdysi čas, kdy všichni mluvili jednou řečí a navzájem si dokonale rozuměli. Za těch dob putovali lidé na západ a hledali, kde by se usadili.

Když pak došli na planinu v zemi Šinear, říkali si: „Jak překrásně by se zde místo této divočiny vyjímalo město! Místo stromů a trávy budeme mít domy a ulice. Na ochranu si kolem města postavíme velikou zeď. Zbudujeme palác, zářící na slunci, a zahrady a fontány, aby nám po práci skýtaly osvěžení. Vykopeme studny hluboko do země a vystavíme věže až k nebi. Pro počátek postavíme věž tak vysokou, že dosáhne až k samému Bohu.“

Barva ráje

Tento film byl natočen v roce 1999 íránským režisérem Majidem Majidim. Jde o silný, emotivní příběh deseti-letého chlapce Mohammeda, který tráví školní rok v teheránské internátní škole pro slepé. O prázdninách se vždy těší za babičkou a dvěma sestrami. Jeho ovdovělý otec je zaměstnán hledáním nové ženy a na svého synka nemá čas. Malý Mohammed, ochuzený o důležitý zrakový smysl, vnímá zbývajícími smysly všechno kolem sebe jako malý zázrak, kdežto jeho otec je vnitřně zaslepený svým jediným cílem. Aby se Mohammeda zbavil, odveze ho jedné noci z domova tajně pryč. Nechápe,

Po nějakém čase s Bůh přišel na jejich město a věž podívat a velice se rozněval: „Dokáží-li lidé toto,“ řekl si, „pak už se odváží všeho. Zmatu jim řeč a způsobím, že budou mluvit každý jiným jazykem a nebudou se moci dorozumět.“

Znenadání ani jediný člověk nerozuměl tomu, co říkal druhý. Ve městě nastal strašlivý zmatek. Veškerá práce ustala a lidé se rozešli na všechny strany a rozptýlili se po celém povrchu zemském. Nedostavěné město dostalo jméno Babel – Babylón, protože tam Bůh řeč jeho obyvatel zmátl v blábol.

Petra Obšelová

že se zbavuje toho nejcennějšího, co má. A bude muset prožít ještě mnoho důležitých okamžiků, aby naše cestu zpět ke svému synovi.

Ve filmu je krásně ztvárněn vztah chlapce a jeho babičky, který může být inspirací pro mnohé rodiny a mezigenerační vztahy kolem nás.

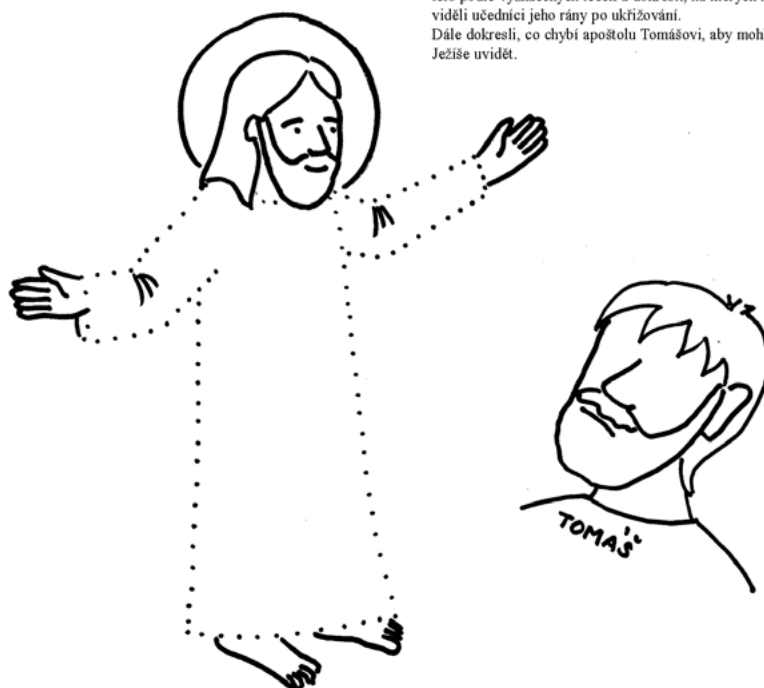
Malý Mohammed, i když slepý, přesto naplno vnímající své okolí, žije šťastně svůj život a nereptá, nestěžuje si, nerezignuje. Mohammed bere svůj život jako dar od Boha a váží si ho.

Markéta Houdková

Milé děti,

pamatujete ještě na čtení o nevěřícím Tomášovi? Můžete si ho připomenout, když dokreslíte tento obrázek.

Štěpánka Štefanová

Okénko do rodiny

Květen...nejkrásnější jarní měsíc plný květů, barev a vůní. Měsíc nejkrásnějšího citu – lásky. A kdo nás miluje nejdéle a nejvíce na celém širém světě? Přece maminka. A která? Ta naše, vlastně obě maminky – nebeská i pozemská. Májové pobožnosti věnované Panně Marii jsou jednou z nejkrásnějších příležitostí, kdy děti (malé i velké) se mohou přimlouvat a také děkovat za své maminky a kdy taktéž maminky děkují a prosí za své děti. A pokud jste maminkou i dítětem zároveň, je to tak nepopsatelně intenzivní a krásné spojení, které je výjimečné už samo o sobě. Musím se přiznat, že dokud jsem neměla vlastní děti, byť jsem si maminky vážila, nedokázala jsem plně docenit to, co všechno pro mě moje maminka dokázala překonat a vydržet. Dnes už vím, že jí tento dluh nebudu schopna nikdy splatit. Víra, naděje a láska jsou hodnotami, jež mi vštěpovala, a proto i já je předávám dál svým dětem a doufám, že i pro ně budou pevným bodem v životě, který není vždy lehkým a bezstarostným.

Pro šikovné ruce

Květináč z mozaikou

Začalo nejkrásnější období pro relaxaci a práci na zahradě. Zkuste si vytvořit nevšední květiník.

Potřeby: zbytky obkladů, dlažby, lepidlo na obklady, květináč keramický, spárovací hmotu, kladívko, případně štípací kleště, dřevěná špachtle, nebo lžíce, kelímek na namíchání spárovací hmoty, houbička

Postup: Kachličky si natlučeme na malé kousky kladívkem ve staré látce (aby nás nezranily úlomky). Na květináč si předkreslíme motiv, nebo můžeme tvořit jen podle fantazie. Lepidlo natíráme na menší plochu květináče protože rychle zasychá, nebo každý kousek kachličky natřeme zvlášť a přitiskneme na květináč. Úlomky

Panna Maria – nebeská matka nás všech, která obětovala jediného syna, aby zachránila nás, hříšníky a abychom se mohli spolu s ní jednou radovat v nebi. Tato nepatrná služebnice boží je vzorem všem matkám a ženám. Když dítě upadne, volá maminku. Tak i my se můžeme v těžkých chvílích obracet k Marii a i její matce, svaté Anně – ochránkyni matek, manželství a šťastného porodu.

Jak je psáno v Písmu svatém: Láska je shovívavá, láska je dobrosrdečná, nezávidí, láska se nevychloubá, nenadýmá, nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe, nerozčiluje se, zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy. (Láska) všechno omlouvá, všemu věří, nikdy nad ničím nezoufá, všechno vydrží. Láska nikdy nepřestává. (1 Kor 13).

Neznám větší lásky než mateřské...

Anna Jahodová

tvarujeme tak, aby byly mezery mezi nimi co nejmenší. Protože je květináč oblý, dáváme opravdu malé kousky kachliček, větší můžou trčet a plocha je potom hrbolatá s ostrými výstupky. Po dokončení lepení necháme zaschnout. Rozmícháme si v kelímku spárovací hmotu, měla by mít konzistenci hustého jogurtu. Špachtlí nebo lžící vymazáváme mezery mezi kachličkami. Hned po dokončení spárování, vytíráme přebytky hmoty houbičkou a vyhlazujeme spáry. Když máme spárování hotovo, necháme zaschnout a můžeme osázet květinami.

Dlabalová Veronika

Recepty našich hospodyň

Kokosové řezy

Těsto:

7 bílků

30 dkg moučkového cukru

se šlehá za studena v tuhý sníh.

Přidá se 20 dkg kokosu a 10 dkg hladké mouky.

Plech vymaštěný, vysypaný moukou nebo pomaštěný pečicí papír.

Peče se na 220 °C, až je růžová kůrka. (Při delším pečení by se řez vysušil.)

Studené se potřé krémem.

Krém:

7 žloutků

6 lžic moučkového cukru

6 lžic mléka

3 lžice kakaa

šlehat v páře do zhoustnutí.

Přidat po částech do rozmíchaného 1 másla.

Natřené se nechá vychladnout (nejlépe v lednici), poleje čokoládovou polevou (1 a půl čokolády na vaření rozlámat, přidat 1/5 100% tuku – Iva nebo Omega, nad párou rozpustit). Téměř vychlazenou čokoládou polít krém a posypat kokosem.

Dobrou chuť, ať se dílo podaří!

Vařechová Ludmila

Test o Duchu Svatém

1) Když byl seslán Duch svatý, slavili židé:

a) Velikonoce

b) Letnice

c) Přeslice

2) Tyto svátky byly oslavou a děkováním

a) za úrodu a smlouvu s Hospodinem

b) za přechod Izraelitů Rudým mořem

c) za stavbu jeruzalémského chrámu

3) Duch svatý byl učedníkům seslán

a) týden po velikonocích

b) přesně rok po zmrtevýchvstání

c) 50 dní po velikonocích

4) Při seslání Ducha svatého

a) začalo drobně pršet, skoro sněžit

b) se ozval z nebe hukot, jako když se žene silný vítr

c) se na obloze ukázala duha

5) Nad každým z Ježíšových učedníků

a) se ukázala bílá holubice

b) se ukázal kadidlový oblak

c) se ukázal jazyk jako z ohně

6) Duch svatý způsobil, že

a) si spolu s cizinci všichni rozuměli

b) nastal velký zmatek a hádání

c) se všichni úlekem rozprchli

7) Ke všem shromážděným promluvil(a):

a) apoštol Jan

b) Panna Maria

c) apoštol Petr

8) Vyzval(a) je, aby:

a) nechali apoštolů na pokoji

b) uvěřili, že Ježíš je Boží Syn, a dali se pokřtít

c) rychle odcestovali z Jeruzaléma

9) Ten den uvěřilo v Ježíše a dalo se pokřtít:

a) na pět set lidí

b) dvanáct lidí

c) na tři tisíce lidí

10) Působí Duch svatý i dnes?

a) bohužel, už ne

b) samozřejmě, působí stále

c) ano, ale zřídka

Správné odpovědi:

1) b 6) a

2) a 7) c

3) c 8) b

4) b 9) c

5) c 10) b

Test pochází z "Katechetického věstníku" – Brno

redakční rada Vendula Koupilová, Dominika Doláková, Anna Jahodová, Petra Obšelová, Veronika Dlabalová, Ludmila Štafová ml., Dominika Doláková ml., Metoděj Koupil ml., Markéta Houdková, Josef Rozsypal ml.

grafická úprava Martin Obšel

telefon do kanceláře 733 741 607 **mobil kněze** 605 027 155

kontakt pro příspěvky redakcefl@seznam.cz **farní web** www.farnost-senice.cz